

Nikolaj V. Gogolj

REVIZOR

 Slovensko ljudsko gledališče Celje

MESTNI GLAVAR - PO PIRNAT

- STAJ (M)
- NEČ
- FRIZ
- OČAR
- PLAZ
- H
- +
- SUK
- SPOR
- "S
- V
- FOL
- ŽE
- SPRE
- US

ANA ANDREJEVNA - ANICA KUMER

- KOSTUM II. (MODER)
- III. DEJ. - 6. MARČ. -
- KOSTUM III. (RELEK)
- MATERIAL: KAMERISKA NA TILU OD POKLON NA OBRAMBO
- MATERIAL: PERICE NA OBRAMBO (4 VERGI) OBRAMBO & MORSKI!

MARJA ANTONOVNA - ANINA HČI
MANCA OGOREVC

- KOSTUM III. - IV. DEJ.
SVETLO ZELENO
- FIZURA JE ŽE SKRBA
GOTOVA!
- ŠE VEČ KOŽE POKAŽE
- OBLEKA:
LAHKE POKOJNE MATO
MELJIN (ZARBEKAN)
MELJAK TIL;
OBRAMBO JE NINE OD J
BOLTING - DO SREBNEJE
ROKAV "POTISAJEN"
NAB KOTOLEC;
MAMJ NABRANA FOS
PESKI KOT II.
- NARAKA: UHAŽANA!
- ČEVELJCI: LAK!

HLESTAKOV, URADNIK IZ PETERBURGA
MIHA NEMEC

- ČE SE RASTI U
SPREMA
BAČIC
- SONČA
- POKELU
- "SEJA"
- FRAK
(ST
(II P
ČER
TUM
(MAM
- TELOV
(ISTI
SEM
BAM
- ROVAN
- LAH

ŽENA LUKE LUKIČA - TINA GORENJSAK

TERNEŠIČ →

- STA
- PRA
- ROŠ
- FRI
- POŠ
- BLE
- KOU
- KOU
- BLU
- ROŠ
- NAT
- OBU
- KRA
- ŽIG
- SPO
- PRA
- TU
- ZA
- SPO
- KON
- (H)
- ČE

MARJA ANTONOVNA - ANINA HČI

MANCA OGOREVC

ZA ENKRAT SE BOLJ NARA
POPOLNA UREJENOST JI JE
ISTE BARVE KOSTUMA KOT
NEKATERI MATERIALI TUDI

OSNOVA: KOT DA
TOB OBLEKO
NIMA NIČ!
- (KOLIKO DOLY -
POVRAZ)ENA PRŠA!

KOSTUM I. - ROZA -

- NEVEJENA FRIZURA
(KOT DA SI JE SAVLOKA
UMILA GLAVO
LAHKO LASUL)!! - DA
- MAKE UP - RDELAN

- OBLEKA:
3 MATEKANI... STARI
ČIRKA; TEJN SILEN SV
- SVILA S TEKSTURO;

- VSI KOSTUMI
SO ENKREKA
OSNOVNEGA
KRAJA;
- RAZLIČNI MATERIALI
(STAR, NOV);
- VSAK NASLEMIH
KOSTUMI JE
PROSOMEJŠI!

- ČEVELJCI
(NA BOŠO' NOŠO)

ANA ANDREJEVNA - ANICA KUMER

KOSTUM IV.
(RUMEN)

- MATERIAL:
BIEŠIČICE NA
TUKRUSLANO
AL ORGANIZO

- NAJBOJ "BOŠAT";
"RIZOŠIČICE"
- PRAŠIČE PUNEČ
II - ODŠILO NA
MATERIALU!

- ČISTO KANTUK
ANA ŽELJA BILJE
RIZOŠIČIČA NA TO
KATA STANI NA VILII!

- LAK ŽEDELJCI!
(NA VINO SUTRO-ŠANI)

REVENOR - KUKO

AMOS FJODOROVICH, SODNIK

RENATO JENČEK

DODATEK ZA
SLAVENŠT
(KOT ALVIČ!!)

- STA
- (SAR)
- UFO
- KLE
- NA
- VE
- RA
- SP
- SU
- SO
- SE
- FO
- V
- B
- SE
- PO
- M
- K

ARTEMIJ FILIPOVIČ,
SKRBNIK BOGUVŠEČNIH OŠTANOV - DAVID ČEH

- STARA ME (PO KEAP...)
- BEVA SEKJE OVUHANA
- SUKNJA, DŽKA, NE DOLGI - PO DOLEŽINA PO CELE (HINE)
- SP. DOLGE (HINE) ALI HIA
- STARI, ŠT...

+ DODATEK ZA SLOVESNOST (ZLATA, LENTA, ARABSKANA KOT BOLA!)

MARJA ANTONOVNA - ANINA HČI
MANCA OGOREVC

- NA; MORA SE ZAKLEPATI, PA SE, RAZKLEVA (KOT PO POMOTI POVAŽE, KOŽO, JE USPEVA TAKO KOT MATER I; USAKIČ OČRNA KAMELA; ATI, LE BA SUTLEŠE! KOSTURU SEŠTAUČEM IZ 3 MATERANU ISTE BIEVE!
- DEJ - 6. PISTOL 10J - 4. PISTOL
- VSAK NAČLENJ! KOSTUM DE IZ TANJŠIH MATERAN (PROSOJNOSTI!)
- POKRVA JE MALO BOL IZDELANA, NI VEČ POKRA!
- SEGA JE VIDNO MALO VEČ KOŽE!
- OBLEKA: MALO LAŽJE MATERIALI: KEEF DEJIN; LAHE, PATEU ŽALAKO; POKRVA ALI PNI - 2, OKRAJENI; OSNOVNI KEOJ ISTI; POKRAVI KOT DA SO POUVEČEA NAVZGOR; OVRATNIK - NIŠI (DA 1/2)
- ŠK. (MNC) + ŠK. (MNC) (MNC) KNEBANA POD PESTMI, KOT I.
- NAMKA: BOŠA!

REVIČOR - M. K. P.

ANA ANDREJEVNA, GLAVARJEVA ŽENA
ANICA KUMER

- OSNOVA (JE NE VIDIMO!) VSEŠKOZI ISTA!
- OSNOVA POKRVA (ŠEŠE NI LASNA ALI LE VŠTEK! NAJBOJE VPLIVA NA DEJO W E)
- MAKE UP - BOTEKAN! MOČAN, UREKA ZEMLANICE ...
- ŠIVOTEC - SGAJ PERLO Ž ZELO "PČANU" PAKI! OPEJETO!
- KORZET - TA NAV;
- SPOBNE KRILLO - SEŠNO - VJA TILLO, KAK SPOSA) GLEDA IZ OBLEK, SGAJO W NAŠOČE CELO MALO KEMETANJO; LAHKO SEŠTAUČEM IZ SVAH SATELAKSTH KOTBONA OČ BLAGA; ALI IZ SVAEGA ŠLAFROKA; SPREBA RAVNO, ŽABA) ŽELO, ŽELO NAŠVANO LAHKO PREŠITO NA KO
- STILNI, ŽROEN) ČKI ŽA ZAVELAT; VŠENO V DAKNI OBLEKE; + NOVAJICE S O

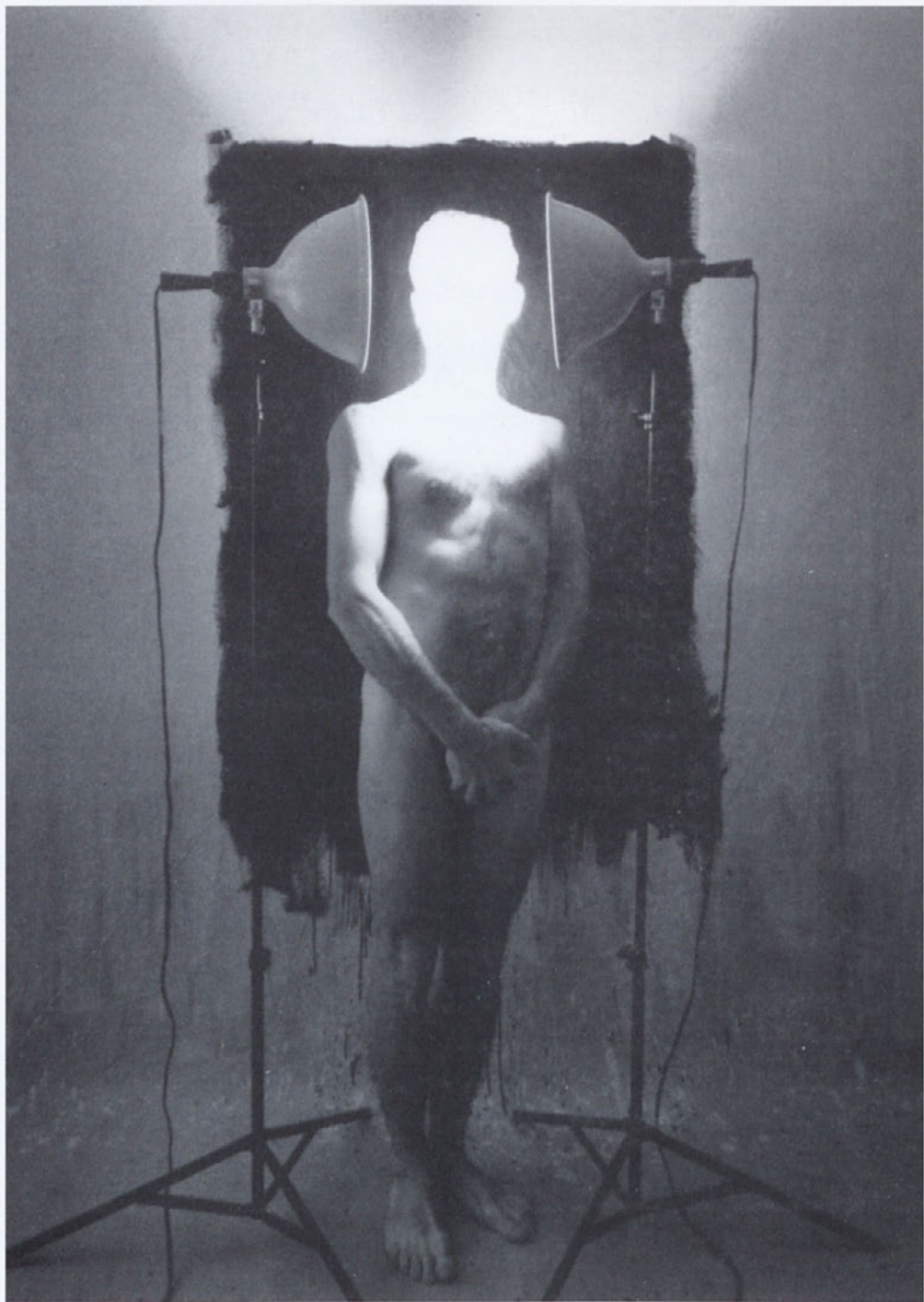
POŠTAR - MIRO PODJED

- NAKRAVA - VA POSLUŠANJE (PISLUŠKANJE)
- ALI -

KAZALO

Nikolaj Vasiljevič Gogolj	4
Krištof Dovjak: Historija histerije	5
Tone Partljič: »Jako neprijetna novica«	9
Primož Pirnat, nagrajenec Boršnikovega srečanja 2000	12
Jože Domjan, nagrajenec 17. bienala industrijskega oblikovanja	13
Fotografije uprizoritve: Revizor	14
Fotografije uprizoritve: V ozvezdju postelje	18
Statistika sezone 1999/2000	19
Na zavihkih kostumografski osnutki Mete Sever in Tine Žen	

Oren Slot: *Brez naslovu*, 1987

Nikolaj Vasiljevič Gogolj

REVIZOR

РЕВИЗОР

Prevajalec Milan Jesih

Režiser Matija Logar

Asistent režije Jernej Lorenci

Dramaturg Krištof Dovjak

Scenograf Jože Logar

Kostumografinja Meta Sever

Asistentka kostumografinje Tina Žen

Glasba in korepeticija: Primož Ahačič

Lektor Simon Šerbinek

IGRAJO:

Anton Antonovič Skvoznik-Dmuhanovski, mestni glavar	Primož Pirnat
Ana Andrejevna, njegova žena	Anica Kumer
Marja Antonova, njena hči	Manca Ogorevc
Luka Lukič Hlopov, šolski nadzornik	Zvone Agrež
Žena Luke Lukiča	Tina Gorenjak
Amos Fjodorovič Ljapkin Tjapkin, sodnik	Renato Jenčec
Artemij Filipovič Zemljanika, skrbnik boguvšečnih ustanov	David Čeh
Ivan Kuzmič Špjokin, poštar	Miro Podjed
Pjoter Ivanovič Dobčinski, krajevni graščak	Bruno Baranovič
Pjoter Ivanovič Bobčinski, krajevni kraščak	Damjan Trbovc
Ivan Aleksandrovič Hlestakov, uradnik iz Peterburga	Miha Nemeč
Osip, njegov sluga	Stane Potisk
Svistunov	Igor Žužek
Abdulín, trgovec	Igor Sancin
Fevronja Petrovna Pošljopkina, ključavničarka	Milada Kalezić
Podoficirka, vdova	Jagoda
Miška, glavarjev služabnik	Drago Kastelic
Strežnik v gostišču	Justin Jauk

Premiera: 15. december 2000

Vodja predstave Zvezdana Štrakl • Šepetalka Ernestina Djordjevič • Lučni mojster Rudolf Posinek
Tonski mojster Uroš Zimšek • Krojači Janja Sivka, Dragica Gorišek, Adi Založnik, Marija Žibert
Frizerki Maja Dušej, Marjana Sumrak • Odrski mojster Radovan Les • Rekviziter Drago Radakovič
Garderoberki Amalija Baranovič, Melita Trojar • Dežurni tehnike Vojko Koštomaj
Tehnični vodja Miran Pilko

Nikolaj Vasiljevič Gogolj

Nikolaj Vasiljevič Gogolj se je rodil 1809 v obubožani plemiški družini. Študiral je v Peterburgu, kjer je najprej delal kot državni uradnik, nato kot profesor na dekliški visoki šoli in kasneje kot profesor zgodovine na univerzi. Veliko je potoval. V Rimu je prišel pod vpliv religiozne mistike. Trpel je za hudimi depresijami.

Njegovo literarno delo predstavlja postopen prehod iz romantike v realizem. Prve novele, ki so še izrazito romantične, so pisane predvsem pod močnim vplivom E.T.A. Hoffmanna. Zanje je značilna poetičnost, fantastičnost in številni groteskni prizori, ki zajemajo motive iz ukrajinskega ljudskega izročila. Realizmu se je Gogolj približal z nizom novel iz peterburškega življenja. V njih Gogolj kritično in realistično opisuje male ljudi, uradnike in visoko birokracijo. V ospredju je moralna in socialna tendenca, ne manjka pa jim groteskno-fantastičnih elementov. Najbolj se Gogolj približa realizmu z nedokončanim romanom *Mrtve duše*, ki predstavlja satirično-groteskno podobo tedanjih razmer v plemiško-tlačanski Rusiji ter z dramskimi deli, med katerimi predvsem komedija *Revizor* predstavlja prvi pomembnejši zglede realistične dramske satire.

Bibliografija:

Proza (izbor): *Večeri na pristavi blizu Dikanjke*, 1831/32; *Mirgorod*, 1835; *Taras Bulba*, 1835; *Nevski prospekt*, 1835; *Nos*, 1836; *Plašč*, 1873; *Mrtve duše*, 1887;

Komedije: *Revizor*, 1836; *Ženitev*, 1842;

HISTORIJA HISTERIJE

Jan Kott pravi o Revizorju: »*Ta vesela komedija se začne z velikim strahom in konča pri velikem strahu.*« Res je, besedico strah ima na ustih večina likov v *Revizorju*. Vendar če bi šlo v tej, s farso in z lutkovnim gledališčem spogledujočo se igro, ki kot spoj grotesknih kreatur in preprostih tipiziranih karikaturnega sega od Boschovih strašljivih slikarij do Muchovega krika, res za strah, potem bi pajaki iz *Revizorja*, če že ne presegli, vsaj težili preseči svoje življenje-iluzijo, ki ga živijo. Strahu kot prareakcije na neznanu, kot gonilne praobveze za odkrivanje neznanega v tej tudi realistično-absurdni igri, v ozadju katere stoji determinirajoča kulisa pogodbe med aparatom podkupovanja in lažjo, naši prebivalci zakotne gubernije ne poznajo. Strah kot odločilno čustveno orodje, s katerim se človek poda razkrivati neznanu, so ti sanjenci dinamičnega cesarstva lepih oblek in dobrih jedi že zdavnaj obložili s praznim besediščem zamaščenih možganskih celic, v katerih vlada počasna in mehka ožost brez razloga. Ob tej melanholiji se redi slaba vest, ki s komično zamenjavo ene osebe za drugo, mora priti na dan.

V Petrogradu se šibek sukanec Hlestakov, ki se sicer spretno plazí iz enega šivankinega ušesca gubernij v drugega, za zaplet komedije ob pravem času zatakne. Neko zamaščno uho in zapacano oko mu, bankrotirancu, dodeli vlogo ostrega noža, ki prihaja z eno samo nalogo: zarezati v dremotni kvas moralne oporečnosti. V tem nasilnem prebujenju, ki ga sproži zamenjava, začnejo vse moralne nečednosti hlastati za masko čistosti, ki je nekje (kje že?) pod posteljo. In zakaj kljub maski, ki si jo nečednosti nadenejo, manjka svežega zraka? Je mogoče, da so si moralne nečednosti nadele nase nekaj, kar še zdaleč ni maska? Je mogoče, da je moralne nečednosti ob zamenjavi osebe, doletela tudi zamenjava rekvizitov? Ob nenadni zavesti, da brezbriznemu spancu primanjkuje svežega zraka, pride v ospredje groteskno suvanje in odrinjane pretekle grešnosti, ki je kruto vržena v neznanu.

Neznano (Hlestakov), slaba vest (vsi), in histerija (spet vsi) so trije temeljni pojmi, ki jih Gogolj v *Revizorju* poveže med sabo v povsem klasični farski, ki seže do dramatike absurda.

Kombinacija neznanega in slabe vesti s pečatom histerije vodijo v komična stanja alogičnosti, ki rastoči kvas raste sama od sebe.

Skrivnost, slaba vest in histerija so tudi kurja očesa poroženelih prstov pretencioznih špegavcev, ki se privzdigujejo v ritmu svojih izmišljenih, nikoli končanih zgodb. Trije žulji, tri očesca, trije prazni pogledi. Kam torej usmerja pogled Gogoljev Revizor? Ali pravi revizor res kdaj pride?

Gogolj začne z oznako Glavarja. Opiše ga kot bistrega, resnega in modrega. V tej igri so vsi zares bistri, resni in modri. Vsak po svoje, tako kot v resničnem življenju. Vsak je toliko bister, resen in moder, da preživi. Vendar pa, kot interpretira svojo komedijo Gogolj, samo preživeti ni dovolj. Potreben je presežek. Je smeh presežek? Gogolj vidi v smehu mehničnem pogleda, ki vodi k presežku, k duši, ne k prodani, ne k mrtvi, temveč k očiščeni, neskaljeni duši. Glavarjev psihofizični ustroj, doslej sajasta parna lokomotiva, ki zadovoljno in samozadostno sopihlja skozi življenje, se sooči s problemom, kako prekriti svoje drobne grehe. Njegova bistrost, resnost, modrost označujejo njegovo samozadostnost, ki jo je nekaj poginilo v neznanu. Po eni strani je oblastnik tipa Kantor, ki se je z nemalo težavami prebil do samega družbenega vrha, po drugi strani pa je model vseh. Njegov trepljajoči objem: »sedi, bova kakšno rekla,« je kalup počasne enakosti, bratstva in svobode, melanholične enakosti v bistrosti, resnosti in modrosti, zaprašene enakosti v spretnosti preživljanja.

Vse dramske osebe, tudi njegov ključni protigravec Hlestakov, so v Glavarjevem objemu/kalupu. V našem primeru, ko Matija postavlja akcent na starostno razliko med Glavarjem in njegovo soprogo Ano Andrejevno, se Glavarjeva zgodovina vzpona ka-

že kot še bolj pikantna in na nek način lahko preseva komično v čas naše uprizoritve. Glavar skriva pomanjkanje samozavesti v objemu pohotnice, ostali v ostanjih, ki od pohotnosti odpadajo. Potreben je samo nekdo, ki spregleda in krične: »Cesar je nag.« In Hlestakov se tega miselnega vzklika v svojih histeričnih možganih po naključju dotakne.

Po vsej verjetnosti se je Glavar poročil s starejšo, še zmeraj greha vredno žensko zaradi kariere. Ta, recimo ji, strateška poteza daje misliti predvsem na dve nasprotujoči si lastnosti Glavarjevega značaja: na premočrtno brezobzirnost in na temu kontradiktorno mešanico plahosti, pomanjkanja samozavesti in potuhnjenosti. Vse to so pravzaprav značilnosti vseh dramskih oseb v *Revizorju*. Kažejo se v različno tipiziranih odtenkih, funkcijah, ki so v tej guberniji utemeljene na mehanizmu rutine.

Obe nasprotujoči si lastnosti: brezobzirnost in pomanjkanje samozavesti pa opozarjata na skupni temelj, temelj, ki ga Gogol imenuje »grobo razvita nagnjenja«. Nagnjenja, ki so v svoji podlosti in predanosti rutini sposobna trgovati s trupli.

V zvezi s pomanjkanjem samozavesti je pomembno avtorjevo opozorilo na Glavarjevo prehajanje od ponižnega k oholemu. To prehajanje spet ne zadeva samo Glavarja, temveč vse dramske osebe. Tudi Hlestakova. Najmanj Osipa. Prehajanje od ponižnosti k oholosti je verjetno ena od ključnih točk pri iskanju značajskega zarez, v katerih zaživijo tipi *Revizorja*.

Samega Glavarja izkušnje padcev iz oholosti v ponižnost (verjetno jih kot copatar doživlja vsak dan), za razliko od drugih, naučijo samokontrole. Samokontrola ga ustvarja za lokomotivo, ki je na čelu. Samokontrola, s pomočjo katere Glavar ni »ne preglasen, ne pretih«, opozarja na človeka, ki dovolj spretno manipulira tako z vsebino kot z načinom izgovorjenih besed, s katerimi dosega učinke v družbi. Ti učinki so v resnici ničevi, prazni, malenkostni in brezciljni. Tudi Glavarjeva samokontrola je ujeta v okvir histerije. Pravega strahu Glavar ne pozna. Hlestakov je zanj vsem enak hlatač, ki vlaka ne ustavi, temveč rade volje skoči nanj.

V *Revizorju* so vsi primerno »ne preglasni, ne pretihi«: konverzijski, uglajeni pretenciozni. Ves

čas se vozijo po domišljjski železni cesti, ki naj bi jih vodila v svetla mesta. V resnici lahko sežejo le na obloženo mizo.

S prehodi od ponižnosti k oholosti, ki jih ti tipi izvajajo, trčimo v *Revizorju* ob spretno dozirano servilnost neprijetnih in v resničnosti nevarnih ljudi. Hlestakov servilnost do konca ožame. Če bi ne imel Osipa, bi bi ga naključje sklatilo, tako kot ga je dvignilo.

Miro Švalik: In 21. junija sem se okronal za cesarja, 1986

Hlestakov izkoristi pohlevno dremotnost družbe; dremotnost, skozi katero se svet kaže zamegljen in izkrivljen; dremotnost, v kateri telo nima pogojev preseči usode suhega kvasa. V dremotno izkrivljenost je ujet tudi Glavar sam. Od drugih se razlikuje samo po tem, da stoji na pručki. Pručka pa je nemara atribut in mogoče celo dovolj učinkovit odrski signal naše malomeščanske pritlehnosti, malenkostnosti in brezbriznosti, ki si histerično želi odkritij. Zdi se, da pred nami zaživi svet, v katerem je določeno le eno: določen je tisti, ki lahko uporablja pručko in na njej vodi čudno mašo privzdigovanja čednih in okusnih jedi. Ko pride Hlestakov, Glavar se stopi na prostor ministranta, maša pa se nadaljuje pod vodstvom novega prevaranta.

Ataufbix v *Asterixu* se boji, »da mu ne bi nebo padlo na glavo«. *Astrix* je strip-karikatura. Kaj je *Revizor*? Glavarjev strah je usmerjen samo v zanikrno shrambo, imenovano gubernija, v kateri se gumovsko-cankarjanski vonj meša s sladkobnim

priokusom marmelade. Gre še za strah? Nekaj smrdi v takšnem strahu. Smrdi vsem iz ust po smrtnosti, ali le po hrani? Pravega neba ni, ni transcendence, ni cilja in ni strahu. Strah sili odkrivati, zato je kot gonilo, ki želi ukiniti samega sebe. Kot tak predstavlja človekovo željo po odkrivanju in napredku. V *Revizorju* osebe nimajo ne časa ne volje odkrivati. Niti seksajo ne. Jejo, spijo in sanjajo. Pomanjkanje samozavesti jih ob nekolikaj lepšem videzu skrivnostnega tujca, čigar podoba materializira njihove melanholične sanje pravljničnega Peterburga, požene v histerijo. Ne bojijo se požara za vrati, ker si ga ne znajo predstavljati. Zdaj, zdaj bi se lahko, vsi na en mah, zapodili v čudnem bontonu, prepričani, da gre za dvorni protokol, skozi ta vrata. Naravnost v ogenj. V entropijo s histerijo.

Joel-Peter Witkin: Ženskatz modrim klobovom, 1985

Hlestakov je junak zamenjave. Na njem Gogolj gradi ošišče svoje komedije nravi. Ključna nrav v *Revizorju* je težko nadzorovana slaba vest, ki se namesto v odrešujoč strah spreminja v uničujočo histerijo. Ves dogajalni čas *Revizorja* lahko imenujemo *čakanje na eksplozijo*. Histerija v rastoči kepi kvasa namreč ne vodi nikamor. Čeprav se neznanega dotakne, se neznanemu izmuzne.

Zamenjava, ki se zgodi, glede sporočila igre ni bistvena, je pa signifikantna. Je prav tako produkt histerije, ki ničesar noče in ne more doreči/dokazati.

Kaj pomeni nemi krik na koncu? Samo Gogoljevo nemoč dokazati, doreči, pokazati, uprizoriti? Gogolj je bil verjetno sam histerik. Sežigal je svoja literarna dela. Je v teh sežigih skrita obupna nemoč ekspresionista, ki je pisal sto let prezgodaj? Se skriva v tem nemem kriku nekaj, kar ni več ne histerija tipov v *Revizorju*, ne avtorjeva histerija? Nekaj, kar še ni dokončno spoznanje. Nekaj, kar obeta spoznanje, kar ga napoveduje? Vsekakor lahko razumemo nemi krik kot gesto, ki že izraža strah, gesto, ki človeka nemara že sili, da se začne spontano in odkrito zazirati vase, da začne raziskovati predvsem sebe. Je nemi krik izraz človekove notranje borbe, ko je že na dobri poti, da zavzame do družbeno-političnega videza in njegove katarze ohol položaj, in je z mero ponižnosti že sposoben stopiti naproti lastni katarzi? Posvetno je videz, nad njim je človekova notranjost.

Pajaci v *Revizorju* trčijo ob skrivnosti svojih duš, vendar gubernija z njihovim ravnanjem ostaja tržič, na katerem se ne dogaja poskus resničnega vrednotenja življenja, temveč histerična razprodaja notranjosti. Tržič, na katerem se ogromno, ogromno govori. Ponudba leporečja. Besede brez vrednosti.

Slaba novica, ki sproži dogajanje v *Revizorju*, je v resnici le krošnjarjevo ogledalo sumljivega porekla, ki slabi vesti kaže zajčke na steni. Slaba vest se v *Revizorju* podi za iluzijo duše. Podleže igri umetne svetlobe.

Jaga za zajčki komajda še preprečuje eksplozijo. Razplet v *Revizorju* je življenjski: v nič gre nekaj denarja, ponos trpi, Ana in Marja sta verjetno nekoliko togotni; začela bi se lahko nova komedija, če ne bi Gogolj prinesel v gubernijo nove vesti, vesti, ob kateri se slaba vest sooči z nečim resnično neobvladljivim. In ob nemem kriku se slaba vest, ki ne ukinja histerije, izkaže - če parafraziramo Gogolja - kot šibka borka za dušo.

V tej trpko-resni farski, ki ima za sprožilni moment lakoto/lakot, nihče ne seže više. Nemi krik ustavi čas. Težko je verjeti, da resnični revizor zares pride. Še težje je verjeti, da ne bi prišel. Začetek konca ali konec začetka?

V *Revizorju* vsi obvisijo brez programa. Mogoče nekoliko izstopa Osip. Spominja na ekonomista.

Ve, da je grabež premosorazmeren z dolžino rok in višino pručke. Uprizoritev Revizorja zahteva od vsakega nekoliko Osipove preudarnosti. V tej igri vsi tipi improvizirajo, zato bo improvizacijo toliko težje odigrati. Osipova preudarnost, ekonomična stvarnost pri razporejanju prevarantske energije ne bo odveč. Teater je prevara v službi resnice.

Joel-Peter Witkin: Čudlasto, 1985

Kaj pa je Hlestakov?

Nemirnega duha iskateljstva v guberniji ne more biti. Tudi prihod tujca v tem pogledu ničesar ne spremeni. Svet je v smislu iskanja duha opeharjen. Pristal je na formo oprezanja, nadzorovanja, zastraževanja in pretvarjanja. Iskateljski nemir je nadomestila neustvarjalna domišljija, ki črpa iz histerije. V *Revizorju* je domišljija laž. Edino laž tu vre spontano. Hlestakov, ki v tej igri predstavlja abstrakcijo lakot, ni nič manj beden od drugih. V laž ga vrže lakota. Mora preživeti. Zateče se v kot domišljije, odkoder ga lažnivo pretiravanje postavi na vrhove družbe, ki jih komajda dojema. V absurdni situaciji, v kateri histerik trči ob histerike, mu laž pomaga. Iz histerije v historijo. Historija je zgodba. Hlestakov ima preveč domišljije. Prav tako Glavar in vsi drugi.

Zdi se, da je v farsu *Revizor*, ključno to, da iz histerije izvirajoča domišljija enega dopolnjuje iz histerije izvirajočo domišljijo drugega. Tako je svet z lahkoto sestavljen.

Je takšen domišljijski svet predmet oholosti? Je laž, ki jo prikazuje *Revizor*, verodostojna podoba sveta? Gogolj ves čas prikazuje razmerje oholost : poniznost.

Hlestakov improvizira. V njegovi improvizaciji težko odkrijemo spretnost ali talent, dokler se ne zaveemo, da smo avtohtoni prebivalci Gogoljeve gubernije; gubernije absurda, naključja in zamenjav. Mar nismo v položaju, ko moramo ves čas pristajati na oholost? Mar ni imperij oholosti zgrajen iz histerije?

Hlestakov je histerik, ki histerizira druge. Opehari gubernijo, ki je vas in mesto, se pravi ves svet. Gubernije v ničemer ne preseže. Njegova avantura je jalova. Vse, kar je dosegel, bo uživaško pognal. Bi Hlestakov lahko kaj presegel, če bi Gogolj razrešil ljubezensko zgodbo? Za Gogolja svet ni vodvil. Moški, zaljubljen v dve ženski, ne more biti rešitev. Razplet Gogoljeve farse je že leta 1836 usmerjen k tistemu, kar Zola v vzliku: »S Scribom je konec. Treba je iskati nove talente,« išče v Parizu dve leti kasneje. V *Revizorju*, ki kaže svet kot laž, je skrita resnica sveta.

Ljubezni je malo, če že je, je površna in neodločna. Degradirana je v histerično čustvo. Hlestakov bi bil sposoben ustreči tako mami kot hčeri. Vendar kako ustreči, če nima časa? Histerik beži pred časom. Osipov nasmeh sredi prostranih ruskih step verjetno zaledeni v hlapčev posmeh, ki sredi step v drveči kočiji postane osamljeno in prezrto spoznanje tega, da gospodarji videza v resnici nikoli ne dosežejo spoznanja.

Joel-Peter Witkin: Tihostije, 1992

»JAKO NEPRIJETNA NOVICA«

Dolga je vrsta komediografov, ki enakopravno držijo v rokah režečo gledališko masko nasproti onim, ki držijo tragično. Navadno si tragedi in komediografi stojijo nasproti in marsikdaj, zlasti sodobniki, na Slovenskem pa skoraj vsi, menijo, da so tragedije (drame) tehtnejša umetnost kot komedije, ki večkrat izvabljajo »samo« smeh. Sam sem, kajpada, na strani komediografov. Aristofan, Plaut, Lope de Vega, Shakespeare, Molière, Beaumarchais, Goldoni, Držič... In kajpada Gogolj! *Revizor* je komedija komedij. Dajem ji prednost pred vsemi!

Ivan Cankar v nekem pismu v svojih zgodnjih pisateljskih letih piše, da ravnokar bere Gogolja in da ga ima, da bi obesil pisanje na klin, saj je vendar že veliki Ukrajinec »vse« povedal. Morda je mislil predvsem na groteske, kakršne je pisal tudi sam v času *Vinjet* in *Knjige za lahkomiselnje ljudi*, a sledovi *Revizorja* se najdejo kajpada v njegovi komediji iz tistih časov *Za narodov blagor*. Tudi v Cankarjevi komediji se »glavar« doktor Grozd s sateliti trudi omrežiti skrivnostnega Gornika, govori o svojih hudih sanjah, ponuja Matildo Bogatemu prišleku, ki na koncu odkuri iz trga kot Hlestakov iz gubernijskega mesta...

Tudi ne zamudim priložnosti in hitim gledat uprizoritve *Revizorja*. Nekatere so naredile name izjemen vtis, recimo reška v režiji našega Vita Tauferja, kjer vsi ti glavarji, trgovci, poštarji, sodniki, Dobčinski itd. posedajo za mizo, ki je previsoka zanje in se vidijo njihove glave le od ust navzgor... Spomnim se varšavske uprizoritve v režiji Adama Hanuzskiewicza, kjer so bile osebe sicer smešne, a so s svojim hrepenenjem po Petrogradu z nekakšno melanholijo spominjale na Čehovljanske tri sestre, ki hrepenijo po Moskvi. Potem sem gledal *Revizorja* v londonskem National Theatreu, kjer je bil uprizorjen na način filmskih burlesk, a me ni ogrel, ker je vse osebe spremenil v prehude kreature in spake in v tistih pretiranih kostumih ni bilo več človeka... V Comédie Française pa me je lani presunil najprej

nesrečni, potem pa protestni jok glavarjeve hčerke Marje, ki ji je pobegnil ženin, obenem pa se otrok zave, da je bila to zadnja priložnost bega iz te province, kjer bo kot Sizif odslej valila svojo življenjsko skalo, ki ne bo prav nič drugačna od skale, ki jo tako groteskno valjajo oče in mati in vsi gubernijski uradniki, le da se oni tega ne zavedajo, ona »mlada« pa po begu Hlestakova nekako spregleda... Toda ne le različne uprizoritve, tudi vsakokratno branje komedije me vedno znova navduši in presune hkrati...

Najprej sem zmeraj fasciniran, kako natančno je Gogolj, kaj natančno, kako profesionalno, določil in premišljeval o uprizoritvi svojega *Revizorja*. Potem, ko natančno z opisom poklicev ali sorodstvenih vezi popiše dramske osebe od pogljarja Antona Antonovič Skvoznika – Duhmanovskega do Miške, poglavarjeve sluge, sledijo »pripombe za igralce« z naslovom *Značaji in kostumi*. Ti lapidarni napotki igralcem posameznih vlog kažejo predvsem, kako jasno sliko o vseh nastopajočih je imel avtor sam. O notranjosti in zunanosti junakov piše tako, da jih

Juan Carlos Abon: Solo tu cabes en la palma de mi mano, 1996

mora sleherni igravec upoštevati, bodisi za posne-
manje in uresničitev, bodisi za nasprotje lastni od-
napotkov neodvisni viziji vloge, bodisi za delno strin-
janje ali nestrinjanje... Celo kostumografke se mo-
rajo opredeliti do njegove zahteve, da na primer Ana
Andrejevna »tekem predstave štirikrat menja oble-
ko«. K temu dodajmo še natančne didaskalije, zlasti
tiste za sklepni *Nemi prizor* (kakor ga imenuje av-
tor)! In seveda lastnoročno risbo tega zaključnega
nemega prizora, ki s filigransko natančnostjo na-
slika položaj, mimiko, geste, obleke in gube na ob-
lekeh teh naših antijunakov.

Debbie Fleming Caffery: Striček Hermitino, 1992

Po svoje me ne čudi, da je tudi Cankar »ilustrir-
al« *Za narodov blago*. Ne v prvem ne v drugem
primeru ne vidim v teh avtorjevih risbah navodila,
kako naj izgleda prizor ali kostumi, ampak prizade-
vanje, da bi sam sebi do detajlov vizualiziral nevid-
ne literarne junake v času pisanja. Če bi vsi njuni
učenci tako natančno premišljevali o gledališču, ko-
stumih, igralcih, videzu, vizualizaciji, bi morda tudi
na Slovenskem manj tožili, da imamo veliko pisate-
ljev in dramatikov z globokimi idejami, a manj tak-
ih s poznavanjem zakonitosti dramaturgije in ži-
vega gledališča...

Seveda po svoje »vsi«, ki premišljujemo o kome-
diji *Revizor*, poznamo več tistih že ničkolikokrat ci-
tiranih izjav in anekdot, od izjave carja Nikolaja:

»Vsak je dobil svojo lekcijo, jaz pa največ!« do Gogo-
ljevega odgovora kritikom, češ da v delu ni pozitiv-
ne osebe, kaj šele plemenite osebe: »Meni je žal, da
ni nihče opazil poštene osebe. Ta oseba je bil –
smeh!« In potem Gogolj prostodušno izjavi: »Jaz sem
komik, jaz sem mu služil pošteno in zato moram
prevzeti vlogo zagovornika smeha!« Res je, da sme-
ha ni lahko opaziti in najti v tej bridki komediji, ki
je pa vseeno skoraj pritirana do farse, da se gledalci
lahko tolažimo, kakor se je eden od kritikov v Gogo-
ljevem času, da je reč tako pretirana, da »saj ne mo-
re biti res!« To je bila tudi avtorjeva zvijača v zvezi s
hudo carsko cenzuro, ki je najprej igro dovolila, če-
prav je ni niti to rešilo pred jezo kritikov in užalje-
nih birokratov...

Ivan Prijatelj v predgovoru h knjižni izdaji svo-
jega prevoda *Revizorja*, v letu 1921, zapiše o tej neu-
smiljeni kritiki korupcije in podkupovanja, kako je
Bulgarin, poljski renegat in uradni kritik v Gogolje-
vem času zapisal: »Prehodite vso Rusijo navzdol in
počrez in ne boste čuli besede podkupovanje. Jem-
lje se, jemlje, ampak pametno; tudi daje se, ampak
še pametneje...« Ko so začeli v celjskem gledališču
pripravljati *Revizorja*, še gotovo niso vedeli za dr-
žavnega sekretarja, ki zdaj čaka na razplet v prei-
skovalnem zaporu zaradi podkupovanja... Kot je

Arno Rafael Minkkinen: Mattomies, St. 14, 1983

znano, je h knjižni izdaji avtor pripisal ruski narodni pregovor: »Nikar ne dolži ogledala, če imaš grd obraz!« Prav duhovito se mi zdi, da igramo *Revizorja* v času, ko je »vmesna« slovenska vlada ustanovila komisijo in velikodušno odprla proračunsko mošnjo, da se ugotovi negativni vpliv medijev na javno mnenje o tej vladi... Če bi brala *Revizorja*, bi morda ugotovila, da so tudi mediji neke vrste zrcalo družbe in da z njenim obrazom, ki ga je kazala javnosti, ni bilo vse v redu... In spet ni čudno, da si je isto motto sposodil Ivan Cankar za svoje *Hlapce*, le da v Shakespearovi preobleki, ki pravi, da umetnost tudi ogledalo drži času in razmeram in ni čudno, da slovenski najvišji cerkveni dostojanstvenik marginalizira *Hlapce*...

Joel-Peter Witkin: *Domina*, 1988

Doma imam nekaj knjig o ruski književnosti in komediji. V vseh je citiran *Revizor* kot svojevrsten »prijatelj« za bodoče komediografe. In zdi se mi, da po pravici. Kako učinkovito se samo vsa reč začne!

- Gospodje, povabil sem vas, da vam naznanim jako neprijetno novico: k nam prihaja revizor.

- Kaj, revizor?

- Kaj, revizor?

- Revizor iz Peterburga, inkognito. In povrh še s tajnimi navodili.

Joel-Peter Witkin: *Satir*, 1992

- Kaj poveste!

- Da ne morejo ljudje živeti v miru!

In potem steče cela komedija na prastarem triku zamenjave osebe in se simetrično konča:

- Iz Peterburga je prišel po višjem povelju uradnik in zahteva, da pridete k njemu!

In potem še samo napotek igralcem: »Izgovorjene besede kakor strela iz neba ošinejo vse navzoče. Soglasen krik osupljenja uide vsem damam iz ust; vsa skupina namah izpremeni položaj in ostekli kot okamenela.« In potem sledijo še didaskalije za *Nemi prizor*.

Ko čakam na celjsko premiero, se sprašujem, ali bo uprizoritev taka, da bodo lokalni, državni in vsakršni poglavarji vzkliknili: »Kaj, *Revizorja* igrayo? Jako neprijetna novica!«

Upajmo, da bodo gubernijski in petrograjski slovenski Nikolaji šli v gledališče, kajti nekaj mi govori, da smo šele s svojo državo dobili res svoje uradništvo, svoje poglavarje in birokracijo in bi utegnil biti Gogoljev *Revizor* danes v Sloveniji bolj vznemirljiv kot kdajkoli prej... Morda bo znova uprizorjeni *Revizor* vznemiril tudi slovenske komediografe, četudi je že v sedemdesetih letih Igor Torkar poskušal neuspešno plezati po njem! Evropsko gubernijo in uradništvo imam. *Revizorja* in smeha pač ne.

PRIMOŽ PIRNAT – NAGRAJENEC BORŠTNIKOVEGA SREČANJA 2000

Primož Pirnat je na Borštnikovem srečanju 2000 prejel nagrado *Za mladega igralca* za vlogo Petra v Zupančičevih *Ubijalcih muh* in za vlogo Don Juana v Molièrovem Don Juanu.

UBIJALCI MUH: M. Ogorevc, P. Pirnat, B. Medvešek

Iz obrazložitve žirije:

»Pirnat je bil v metafizičnem prehodnem prostoru *Ubijalcev muh* scela pretresen in nemočen posameznik, ki mu je igra sveta, v katerega je padel, ves čas skrita in nedoumljiva, hrepenevec in obenem ihtavi zalezovalec, ki se trzavično zaganja v utečeni ritual. Kot don Juan je pokazal bogat razpon izrazov, gibčno prehajal skozi uprizoritvene stile in se jim polno igralsko prilegal.«

DON JUAN: M. Ogorevc, J. Bermež, P. Pirnat, B. Medvešek

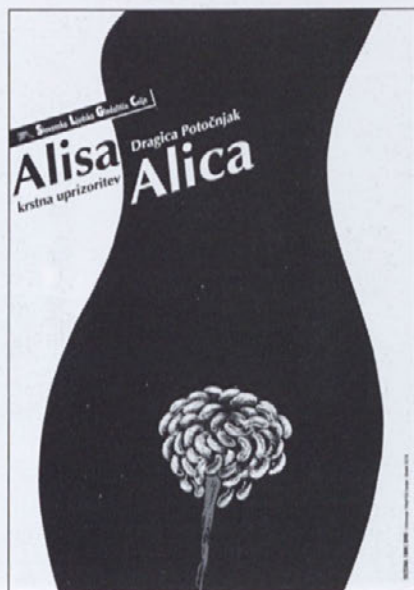
JOŽE DOMJAN – NAGRAJENEC 17. BIENALA INDUSTRIJSKEGA OBLIKOVANJA

Oblikovalec gledaliških plakatov in gledaliških listov SLG Celje, Jože Domjan je na 17. bienalu industrijskega oblikovanja prejel *Zlato medaljo* za oblikovanje gledaliških plakatov.

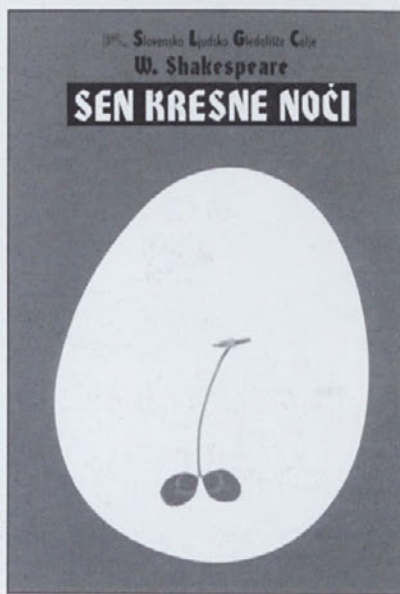

Iz obrazložitve mednarodne žirije:

»Domjanovi gledališki plakati nago-
varjajo z močno ekspresivnostjo, se-
mantično so nedvoumno zasnovani,
prevladujoča znakovnost izhaja iz avtor-
ske poetike, vendar v povezavi z dram-
skim delom, in prepoznavnega piktur-
larnega oblikovalskega rokopisa.«

Izbor plakatov iz nagrajene kolekcije.

REVIZOR

Režiser Matija Logar

Asistent režije Jernej Lorenci

Justin Jauk, Miha Nemeč

Anica Kumer, Bruno Baranovič, Manca Ogorevc

Bruno Baranovič, Primož Pirnat, Miha Nemeč

Primož Pirnat, Bruno Baranovič, Miha Nemeč

Bruno Baranovič, Anica Kumer, Manca Ogorevc

Anica Kumer, Primož Pirnat, Miha Nemeč, Manca Ogorevc,
Stane Potisk

Anica Kumer, Primož Pirnat, Manca Ogorevc

Justin Jauk, Miro Podjed, Igor Žužek, Damjan Trbovc, Miha Nemeč,
David Čeh, Renato Jenček, Brimo Baranovič, Igor Sancič

Renato Jenček, Primož Pirnat, Zvone Agrež, David Čeh

Primož Pirnat, Miha Nemeč, Zvone Agrež, David Čeh, Damjan Trbovc,
Brimo Baranovič

Anica Kumer, Primož Pirnat, Miha Nemeč, Manca Ogorevc

Primož Pirnat, Zvone Agrež, Renato Jenček, David Čeh

Igor Žužek, Bruno Baranovič, Damjan Trbovc, Primož Pirnat

Anica Kumer, Tina Gorenjak, Manca Ogorevc

Zvone Agrež, Bruno Baranovič, David Čeh, Damjan Trbovc, Renato Jenček

Primož Pirnat, Miha Nemeč, David Čeh, Zvone Agrež, Damjan Trbovc, Bruno Baranovič

Primož Pirnat, Anica Kumer, Stane Potisk

Manca Ogorevc, Miha Nemec

David Čeh, Primož Pirnat, Zvone Agrež, Miha Nemec, Anica Kumer

*David Čeh, Primož Pirnat, Damjan Trbovc, Zvone Agrež, Miha Nemec,
Manca Ogorevc*

Anica Kumer, Primož Pirnat

Anica Kumer, Miha Nemec

Manca Ogorevc, Stane Potisk, Primož Pirnat, Anica Kumer

V OZVEZDJU POSTELJE

Režiser Vinko Möderndorfer, premiera 23. novembra 2000

Bojan Umek, Barbara Vidovič

Barbara Medvešček, Barbara Vidovič, Barbara Krajnc

STATISTIKA SEZONE 1999/2000

ŠTEVILO ODIGRANIH PREDSTAV SEZONE 1999/2000

B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJCUJLA premiéra 20. 11. 1998

Doma: 0

Gostovanja: 8 - Pikin festival Velenje (2 pred.), Goriški vrtiljak Gorica Italija (2 pred.), SSG Trst (4 pred.).

V. Möderndorfer: VAJA ZBORA premiéra 11. 12. 1998

Doma: 2

Gostovanja: 17 - Vrhnika, Deskle, Narodni dom Maribor (2 pred.), Lendava, Sežana, Šmartno, Žalec, Šmarje, KD Španski borci (2 pred.), Ptuj, Mengeš, Železna Kapla, Šentjakob, Tolmin, Ljubljana - grad

J.B.P. Molière: DON JUAN premiéra 29. 10. 1999

Doma: 17

Gostovanja: 4 - HNK Zagreb, PDG Nova Gorica, SNG Drama Ljubljana, SNG Drama Maribor

P. Marber: BLIŽJE premiéra 15. 1. 1999

Doma: 1

Gostovanja: 1 - Borštnikovo srečanje Maribor

W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA premiéra 27. 10. 1999

Doma: 29

Gostovanja: 3 - KD Španski borci - Zlata paličica, Novo mesto (2 pred.)

V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA premiéra 17. 12. 1999

Doma: 23

Gostovanja: 15 - KD Španski borci (2 pred.), Zagorje, Velenje (2 pred.), Gornja Radgona, Šmarje, Trbovlje, Slov. Konjice, Novo mesto (3 pred.), MGL Ljubljana, Krško, Izola)

M. Zupančič: UBIJALCI MUH premiéra 3. 3. 2000

Doma: 12

Gostovanja: 1 - SNG Drama Ljubljana

D. Potočnjak: ALISA, ALICA premiéra 20. 1. 2000

Doma: 24

Gostovanja: 3 - HNK Varaždin, SMG Ljubljana, PG Kranj - Teden slov. drame

T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE premiéra 26. 5. 2000

Doma: 8

Gostovanja: 0

GOSTOVANJA V SLG CELJE

LG Jože Pengov Ljubljana:

Kdo je napravil Vidku srajčico

LG Ljubljana:

Tacamuca

Palčki na Smovskem griču

Sapramiška

LG Maribor:

Žogica Marogica

Ko pride zvezda

Plesni teater Igen Celje:

Smeško med črkami (2 pred.)

Celovec:

Konferenca živali (2 pred.)

KD Španski borci:

Lisička (3 pred.)

PDG Nova Gorica:

Konec igre

Gledališče Ptuj:

Triko

Ana in kralj, ki je padel iz

pravljice (2 pred.)

PG Kranj:

Skopuh

Matilda (2 pred.)

SMG Ljubljana:

Sen kresne noči

Glej Ljubljana:

Sex, drugs, rock'n'roll (2 pred.)

Movens Zagreb:

Münchhausen

MGL Ljubljana:

Sluga dveh gospodarjev

SNG Drama Maribor:

En dan resnice

SNG Drama Ljubljana:

Po dežju

Ta veseli dan ali Matiček se ženi

Špas teater Mengeš:

Balkanski špijon (2 pred.)

HNK Varaždin:

Povratak ratnika

AGRFT:

Malomeščanska svatba

Predstave SLG Celje doma:	116
Predstave SLG Celje na gostovanju:	52
Tuja gostovanja v SLG Celje:	32
SKUPAJ:	200

PREGLED ODIGRANIH VLOG V SEZONI 1999/2000

ZVONE AGREŽ	SKUPAJ:	89
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Silvester)		19
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Kozobrad, Stric Fric, Putka)		32
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Anton Primožič)		38
BRUNO BARANOVIĆ	SKUPAJ:	78
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Vlado)		19
J.B.Poquelin Molière: DON JUAN (Gusman)		21
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Jože)		38

JANEZ BERMEŽ	SKUPAJ:	53
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Joža Peršin-Joki)		19
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Sganarelle)		21
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Receptor)		13
DAVID ČEH	SKUPAJ:	78
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Jaka)		32
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Alan McConnell)		38
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Mehikanka)		8
SIMON DOBRAVEC	SKUPAJ:	40
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Petelin, Pek)		32
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJCULJA (Srtnjak)		8
TINA GORENJAK*	SKUPAJ:	2
P. Marber: BLIŽJE (Anna)		2
RENATO JENČEK	SKUPAJ:	69
P. Marber: BLIŽJE (Larry)		2
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Pierrot, La Violette)		21
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Vlado Kremžar)		38
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Steve)		8
MILADA KALEZIČ	SKUPAJ:	60
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Elvira)		21
D. Potočnjak: ALISA, ALICA (Magda)		27
DRAGO KASTELIC	SKUPAJ:	65
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Dragec)		19
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Gabriel Urban)		38
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Zdravnik)		8
ANICA KUMER	SKUPAJ:	65
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Kertovka)		19
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Rozalija)		38
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Bolničarka)		8

* Tina Gorenjak je bila v tej sezoni na porodniškem dopustu

BARBARA MEDVEŠČEK	SKUPAJ:	53
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Helenca)		19
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Mathurine)		21
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Jasna)		13
MIHA NEMEC	SKUPAJ:	61
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Peter)		19
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Don Carlos)		21
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Portir)		13
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Pobiralec naročnin)		8
MANCA OGOREVC	SKUPAJ:	88
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJCUJJA (Mojca Pokrajculja)		8
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Charlotte)		21
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Sekretarka Magdalena)		38
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Lena)		13
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Stella)		8
PRIMOŽ PIRNAT	SKUPAJ:	42
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Don Juan)		21
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Peter)		13
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Mitch)		8
MIRO PODJED	SKUPAJ:	64
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Žika Črnogorc)		19
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Šviligoj, Kmet Brice)		32
M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Leon)		13
STANE POTISK	SKUPAJ:	59
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Don Louis)		21
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (dr. France Počivavšek)		38
IGOR SANCIN	SKUPAJ:	64
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJCUJJA (Volk)		8
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Revež)		21
D. Potočnjak: ALISA, ALICA (Ljubo)		27
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Pablo)		8
MARIO ŠELIH	SKUPAJ:	44
P. Marber: BLIŽJE (Dan)		2
J.B. Poquelin Molière: DON JUAN (Don Alfonso, Komturjev kip)		21

M. Zupančič: UBIJALCI MUH (Mihael)	13
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Stanley)	8
EVA ŠKOFIČ MAURER	SKUPAJ: 40
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJČULJA (Lisica)	8
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Putka, Goska)	32
MAJA ŠTROMAR	SKUPAJ: 89
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Ela)	19
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Putka, Goska, Hrošč)	32
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Alojzija Grandovec)	38
BOJAN UMEK	SKUPAJ: 89
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Župan Marjan Slovenc)	19
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Jošt)	32
V. Möderndorfer: LIMONADA SLOVENICA (Vasilij)	38
JAGODA VAJT	SKUPAJ: 86
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Anica)	19
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Vdova Jeraša, Hrošč)	32
D. Potočnjak: ALISA, ALICA (Zlata)	27
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Blanche)	8
BARBARA VIDOVIČ	SKUPAJ: 37
P. Marber: BLIŽJE (Alice)	2
D. Potočnjak: ALISA, ALICA (Alisa)	27
T. Williams: TRAMVAJ POŽELENJE (Eunice)	8
IGOR ŽUŽEK	SKUPAJ: 67
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJČULJA (Medved)	8
W. Busch & E. Fritz: JOŠT IN JAKA (Špicelj, Mlinar)	32
D. Potočnjak: ALISA, ALICA (Vitomir)	27
BORUT ALUJEVIČ	SKUPAJ: 19
V. Möderndorfer: VAJA ZBORA (Eržen)	19
DAMJAN TRBOVC	SKUPAJ: 8
B. Štampe Žmavc: MOJCA POKRAJČULJA (Zajček)	8

Pripravila Jerneja Volfand

SLG CELJE

Upravnik Borut Alujevič
Umetniški vodja Matija Logar
Dramaturg Krištof Dovjak
Lektor Simon Šerbinek
Vodja programa in propagande Jerneja Volfand
Tehnični vodja Miran Pilko

Svet SLG Celje:

Slavko Deržek, Ana Kolar, Mariana Kolenko,
Martin Korže, Aleksa Gajšek Kranjc,
Miran Pilko, Bojan Umek, Zvone Utroša,
Jagoda Vajt (predsednica).

Strokovni svet:

Polde Bibič, Krištof Dovjak, Franci Križaj,
Anica Kumer (predsednica), Bojan Umek;

Igralski ansambel:

Zvone Agrež, Bruno Baranovič, Janez Bermež, David Čeh, Tina Gorenjak, Jagoda,
Justin Jauk, Renato Jenček, Milada Kalezić, Drago Kastelic, Barbara Krajnc,
Anica Kumer, Barbara Medvešček, Miha Nemeč, Manca Ogorevc, Primož Pirnat,
Miro Podjed, Stane Potisk, Igor Sancin, Mario Šelih, Damjan Trbovc, Bojan Umek,
Barbara Vidovič, Igor Žužek

 Slovensko ljudsko gledališče Celje

SLG Celje, Gledališki trg 5, 3000 Celje, p. p. 49
Telefoni: centrala (03) 42 64 200, tajništvo (03) 42 64 202
propaganda (03) 42 64 214, faks (03) 42 64 220

e-mail: slg-celje@celje.si
<http://www2.arnes.si/~ceslg7/>

Gledališki list št. 5 • Sezona 2000/2001

Predstavnika Borut Alujevič, Matija Logar • Urednik Krištof Dovjak
Oblikovanje Triartes • Fotograf Damjan Švarc • Naklada 3000 izvodov • Tisk Grafika Gracer

MARJA ANTONOVNA - ANINA HČI
MANCA OGOREVC

L. fasna →

KOSTUM IV. - POKOŠNI - V
MEJNO RUPTENI; MANI NEK
KOT MEDJINI!

- FRIZURA JE GOTOVA!
+ DEKORACIJA
(KUMENO-BELE KOŠE
+ TIL ALI ORGANIŠI
SINDEL)

- OBLEKA:
KOŠA SE OVRNJE*
ORGANOŠI - VERENJŠKI
TAFIŠ S REZICAMI!
(ČE JE MATERIAL NEU
PROSOJEN, DELANO SUO
POD PEŠMI, NIČ NABE
LE FALŠI!
ROKAVI - BUJNE* GUBE
OVLATIŠE* PAVIŠTE* ŠE
- ROKAVICE! - SREČN-BELE

- NAPAKA: RAZTEGANJA!
- RAZVEŠANJA
MAJNA ZADA!

- ČEVLJICI - POSVI* S KAN
(REZICAMI)
ALI BEKIŠA MAJNE ŠE

REIZPOR-M

ANA ANDREJEVNA - ANICA KUHER

IV DEJ - G. POKOŠI →

KOSTUM III
(REKRAJ)

- MATERIAL:
PELJICA* LIA
ORGANOŠI*
(+ VARNI
ORGANOŠI
+ NABEŠI)

OSIP, HLESTAKOV SLUGA - STANE POTISK

LUKA LUKIČ - ŠOLSKI NADZORNIK
ZVONE AGRŽ

KUHER IN

- STARA

(MORA)

- NEČEŠ

- SEJAŠ

(JAKOŠ)

- TELIŠ

↓

(NEČEŠ
V IŠEŠ
V IŠEŠ
V IŠEŠ)

IZ E

(TELIŠ
HLEŠ)

HLAŠ

- SUKŠ

OBŠ

OBŠ

UŠEŠ

- BOLŠ

(OBŠ
OBŠ)

OBŠ

- DELIŠ

(EŠ)

+ DODATEK ZA
SLOVESNOST

(BLATE "NETIŠE BERE"

KE ŠO NABEŠIŠEŠIŠEŠ IN

"V IŠEŠ"

DOBČINSKI - BRUNO BARANOVIC

- OŠE IN SIN; LE SKI SKUPAJ STA POPOLNA NARAVNA ZREKALTE =
- FRAZURA IŠE BOJ BUHAH, 70 IN IŠKOLEC
- MASKA: BLEDKAVO!!
- STILNA KRAVATA (NA GOL VENT)
- TRKO FAJAC + FERILU (IŠE STANU INŠIM MARIČ)
- MODEL SALONSKA SUKNIJA - SEŠTAVIENA R FANETIHA TELONIKOVA + SEKORANJA Ž BROKAT Ž KATERIJA ŽU TUDI TELONIK BOBČINSKOGA DOLEHNA - MALO POD KOLENI VISE DO PLEČ!! - RAZTE PODLOŠEHE SUILENA PODLOŠA (KRAL!!) - BOBČEK V REŠMETI ŽERU

OBUTI NA BORO BORO!

- VISOKI ČEVIKI ŽA ŽAVELAT - KONJICAVI (DELO-CAN!) "ALI BORO ŽERU"

BOBČINSKI - DAMJAN TRBOVC

IN; (LE SKUPAJ OBA TUDI TA CELEGA ŽLOVEKA - B OBA SWIJA) PATA EŠ Ž POPOLNA IN ŽIGUŠATA NAJBOL) DOTERANJA!! - KOSTUM SEŠTAVIEN I ŽEČKALTE = AJAVA BAKVA!!

DUJ BUHAH, KOT Ž IŠKOLEC

AVO!!

STA (I)

FERILU INŠIM MARIČ)

SKA

SEŠTAVIENA

TELONIKOVA

Ž BROKAT

ŽU TUDI

SEŠTAVIENA

Ž POD KOLENI!

! -

REHE -

ŽIJA (KRAL!!)

INŠETI ŽERU

Ž BORO BORO!

ŽA

MINEČAVI

- EŠEN' KLOBUK (HONBUS)

- DEKI IN MASKA KOT + LASJE!

- STILNA SEAJCA - BUJIM + MARIČETI GUMBI (R Ž)

- TELONIK - SEŠTAVIENI FAJAC, OŠETIHI IN ŽER

- PATA URA NA KETIHI

+ ŽA SLI

- VSAK EN

EPOLETO

- PATA BORO

- HLAČE - B FANETIHI TELONIKOVA (KOT SUKNIJA)

- SWIJA IN ŽA JAKI. (VŠE MI

- SUILENE' MARIČAVICE (MARIČ)

REVIČO

SVISTUNOV

IGOR ŽUŽEK

POLICAJ

- STARA, Č PIKAČA

- SUKNIJA (SPOJA) R SINI (FERE ŽIH T KAZA) (ERMET

- HLAČE

12 ROK

- ROVAČI

- MARIČIHA

ABDULIN, TRGOVEC - IGOR SANCIN

- KAPICA

- OČALA +

- SUKNIJA (SPOJA)

(SE WE

OWIHI

- HLAČE

- VISOKA Č

KLJUČAVNIČARKA - MILADA KALEZIČ

PODOFICIRKA, VOJVA - JAGODA VAJT

- OFICIR (BROJ)
- FETURER (SPREDA)
- JOPICU NOSI GUMBI ROKAV
- KRILU (VREJ) SPOBAY
- ROKAV
- TORB
- OSTAL
- ČEVLJ
- GARAŽ

MIŠKA, GLAVARJEV SLUŽABNIK
DRAGO KASTELIC

- NOČNA
- ST. MAJKA ČEZ HU
- SUKNJ) PE STAJ AN STAJ ANI IZ
- FLAČE STAJE (IST. PE)
- LEŠENI (NA BOSI)

STREŽNIK V GOSTIŠČU - JUSTIN JAVK

- KUČMA?
- SRAJCA: PE STAJAN ANI KATIČU
- TELOVNIK STAJA SUK ROKAVI SPOBAY
- KEE PUNA ZE KAK. U

Celje - skladišče
D-Per

97/2000/2001

5000028008,5

COBISS